

19 — Krvavo crveno

Ko bi pomislio da u urbanisti koji je projektovao Mostarsku petlju čuči genije srednjovekovnog inkvizitora. Jebeni Torkemada je računao i na pakleno sunce i njegov tačan pad kroz naša čela dok čekamo da se rasčisti prolaz. Ipak, na lomači čovek i dobije trenutak mira, makar goreo u onoj vatri, može da promisli i o zagrobnom životu iliti štatijaznam kakvoj misli jeretika, a ovde je i to nemoguće. Goriš jednako, samo ti desetak majmuna trubi u uvo.

Pakao u saobraćaju. Opet! Mada, pretpostavljao sam da će i ovaj prvi sunčani dan proleća 2015. početi onim starim, dobro poznatim pulsiranjem u lobanji. Kilometar sedmi— BG 842-358 isekao me je na putu ka sajmu ostavljajući me da se krčkam na krvavo crvenom. Skot! Dabogda tako žurio na sopstvenu sahranu!

Bio je dan poput ovog kada sam shvatio da bi njihov odlazak na sopstvenu sahranu mogao da ubrzam. 200 na sat u dva metra ispod zemlje. Vlasnik belog audija, tablica BG 842— 358 pronađen brutalno iskasapljen ispred kuće i ostavljen na haubi svog vozila. Sledeća strana: ožalošćeni— niko, samo desetak uveseljenih učesnika u saobraćaju.

...

I ja sam neka vrsta urbaniste, urbanistički hirurgr zapravo. Uklanjam maligne ćelije sa jebeno velikog saobraćajnog tkiva. Prolazak na krvavo crveno je prvi simptom ovog malignog oboljenja i uput na operaciju za odstranjivanje istog. *Dragi BG 842-358, prvi ste na listi čekanja. Imate sreće pa ste dobili ažurnog doktora koji dolazi na kućnu adresu. Počinjemo od vaših ruku i nogu— više vam neće trebati. Ne brinite, neće vas dugo boleći, još samo par trenutaka vašeg bednog života. Umesto hirurškog skalpela, u vašem slučaju koristićemo francuski ključ da smrvimo kosti, kako*

bismo kasnije lakše mogli da prosečemo kroz meso i odstranimo nogu. Da li vas sajla steže? Moraćete malo da istrpите, nažalost, nemamo kaiševe. Prestanite da se derete, remetite mi koncentraciju, biću prinudjen da vam u usta stavim ovu krpу, savršeno će prijanjati vašem nepcu. Pričekajte, molim vas, samo da odem po dizalicu, moram vam nečim pričvrstiti ruku kako bi rez bio precizan. Nemojte da mi se sad onesvestite, dolazi najzanimljiviji deo, samo da vam obmotam tu sajlu oko vrata, prikačim je za kola i možemo da krenemo. Ler, proa i idemo. Džabe mi sad žmirkaju vaša dva krvava oka, dobili ste uput za operaciju i moramo je završiti. Lepo, sad požurite na sopstvenu sahranu.

Davno sam sa zidova skinuo diplome i umesto njih počeo da lepim novinske članke. Sve te silne godine na studijama, čekanja na birou, ustupaka koje sam bio primoran da pravim tatinim i maminim sinovima, i, najzad, njena smrt, naterali su me da shvatim šta je moj istinski poziv. A on je u prostim naslovima poput ovih: „R.K. nađen zadavljen u prtljažniku svojih kola“, „M.Ž. obezglavljen sajlom za vuču“, „Brutalno iskasapljen trup nađen na suvozačkom sedištu Pajera“. Na samom vrhu nalazi se najvažniji i najstariji među njima „Dalekosežna pravda— vozač koji u noći 13.5.2005. pregazio Maru Bogojević dva dana kasnije poginuo u bizarnoj nesreći“. Gledam ih noću i divim im se. Teši me misao da će jednog dana svet shvatiti moju genijalnost i nagraditi me za neosporiv učinak i doprinos na ovom polju. Do tada nastavljam da vrebam sa krvavo crvenog koje, kada se bolje zagladam, u trenutku dok prelazi u žuto zaliči na usne moje Mare. Onaj treptaj između jedne i druge boje sklizne u Da i tada znam da me ona podržava.

...

37. kilometar— opet kasnim na posao. Ipak, bilo je nužno ispratiti novog pacijenta do kuće. Vraćam se svom dnevnom poslu. Iz misli me budi poziv na bolničkom razglasu— „Moli se dr Demijan Bogojević da hitno dođe u operacionu salu, pacijent je pod anestezijom i spreman za operaciju.“